

ژيانیک له چاوهروانی و نیگه رانیدا

پيروکی ژيانه

ز. ناسارهزا

بهشی دووم و کوتایي

که منډال نه هیتمه ژيانه وه. تازه کار له کار ترازابوو. کچیکمان له نیواندا بوو. به ناچار ییوهه چاوم له رابردوو پوښی، بهوه دلی خوم دایه وه که پشوهندی به منوهه نه بووه و نیه. مرؤف ټو کاته به پرسه که خوی له نیوانان دایي. سه رباری ټوانه شه وه روژ دواي روژ نیگه ران و دلته نگتر ده بووم. له هه موو تله فونیک دیکه و ټو گومان. هه ستم بؤ توانج و پلاری هه کس سیک راده گرت. شوینی هه والچنیکي کسرام گرتیوه. به دواي سه ره داوه کانداهه گرام. هه سهره کهم خوشی له ره فترام نه ده هات. ټو هه زی نه ده کرد له وانه پیرسمه وه که تله فون دکهن، له سه ره ټو کاره خوشه که شم سه رکونه ی ده کردم، ټو ته وای ټو قسانه ی به بهیت و بالوره به درؤ دانه نا. زور جارن دهیگوت : (من خوشکتم! ټو گهر شتی وا هه بویا، چوڼ! پشنیارم بؤ ده کردیت!)

هه سهره کهم پیو ابوو تله فون و تله فونکری تاییه تی که سیتی خوی ته ی و نایي من له و باره یوه پرسیار بکه م. ټو رازی نه ده یوو سه یری ژماره ی ټو تله فونانه بکه م. نه یده هیشت من وه لای ټو تله فونانه بده مه وه که بؤ موبایله که ی ده هات. باوه ر ناکه م پیو ییک هه بی له م جیهانه پیخوشی که ژنه که ی له گهل که سانی نه ناس بدوی و پیکه نه ی! منیش هه زم نه ده کرد هه سهره کهم له پشتی منوه قسه له گهل دیتران بکات. زور لام ناسای بوو ټو گهر له به رچاوی منوه قسه ی بکرا بایه، به لاهم کاتی ده چوه ژوروی خه و تن و ده رگی داهخست، من نیگه ران ده بووم، له چاوهروانی ته و او بوون ده مامه وه. هیواش هیواش درز له نیوانان دروست ده بوو. دلپسی ده خزایه نیوانانه وه. من له به ر پشینی یی و له به ر تله فونه نه ناسراوه کان دلپسیم لیده کرد، ټو ویش له به ر نارزایی من له سه ره ټو تله فونانه، دلپسی لیده کردم. خوشک هه میشه لاگی ری له و ده کرد. هه رگیز دانی خیری به قسه کانی من دانه دنا. زور جارن هه سهره کهم که خوشه کهم هیانه ټو ورو پایان به چاوی من داه دایه وه. ده یانگوت : (ټو گهر نیمه نه بوی، نیستا له کوردستانی بی ټوای و بی کاره با رهنگی په ره سیلکه و قله ره شت ده گرت!!) ټو قسانه زیاتر نیگه ران یان ده کردم.

زور جارن که هه سهره کهم له گه رماو بویا یان به کاری دیکه وه خه ریک بویا، من به دزییه وه موبایله که م کونترؤل ده کرد. جاریکان کورته نامه یه کی وینه یی هات. ټو کورته نامه یه زور نه یی بؤ درکاندم، یان ده بویا هه موو شتی په سند بکه م، یان ده بویا له منیال بجمه درئ و جیا بیته وه. ټو نه یده توانی نکولی له وینه که بکات، منیش نه مده توانی له سه ره ټو وینه یه سوچباری بکه م. سوچبارکردن له سه ره ټو شتانه سزای لیده که وینه وه. به ناچار ییوه هه انام بؤ خوشه که م برد. دیسانیش هه ټو لاگی ری لیکرد. ټو ده یگوت : (کی نالی مونتاز نه کراوه؟!) ټی دی گومانم له خوشه که شم په یدا کرد. گه بی شته ټو باوه ر ی هه ر دوو کیان به نه یی یه کتر ده زان. نه مده زانی هانا بؤ کی ببمه م. سه ره نجام له ریگی مردوه. به زور به شوو

ټوانیش باوه یاره یه کی دیکه نه بیڼ!!) من به لیتیم پیدا ټوه ی له توانام هه بی، درینی نه که م. ټی دی له یه کتر جیا بووینه وه.

(فای هاوریشم داوای لیده کردم که جاری په له له هی تانه دونیای منډال نه که مه وه. ټو ده یگوت : (کاتی نی قامه که شت بوو به یه کجاری ټو سوا قسه یه کی براینه ی دیکه ده که یین.) هه سهره کهم برو یان زوری ده هی تاپه وه. منډالی ده ویست. من ناموژگاری دیترانم به هی تاند وهر نه گرت. پرؤزه ی نویمان دارشت و خومان بؤ ژیان ی منډالیک ناماده کرد.

پیوا خوی شی نازانی چوڼ گه رای منډال داهه نی. سالی و نیویک نه گوز رابوو، کچیکمان بوو. کچیکي نه شمپله و خرین. براکانی زوریان خوشده ویست. به رده وام له باوه شیان ده کرد و یاریان له گهلدا ده کرد. دیاریان بؤ ده هی تاپه یوه. زور بی هه ناسیا وه کانمان پیروز بایبان لیکردین و دیاریان بؤ هی تاپه وه، به لاهم (ف) خوی نه بان کرد، ته له فونی بؤ نه کردم، کاتی یه کتریشمان ده بییی، له و باره یوه پرسیار ی نه ده کرد، هه ستم ده کرد دیه وی به په له لیم دور بکه وینه وه. من ناموژگاریه کانی ټو م له ژیز پی تاپوو، به لاهم کرؤکی ټو مه سه له یه م نه ده زانی که بؤ چی هی تده به سه ختی وه ری گرتوه. دواتر تله فونه که شی گوری، فیتر ټاگامان له یه کتر نه ما.

هه سهره کهم به هوی منډال بوونه و پشوی وهر گرتیوو. به ر له وه ی بجمه فیتره منډاله کانی دیکه م ده گه یانده فیتره. من هؤگریان بیووم، راستیه که ی ټوانیش هؤگری من بیوون. ټوانم خوشده ویست و ټوانیش منیان خوشده ویست. به و شیوه یه روژ و مانگمان به ری ده کردین. کچه که مان گه وره ده بوو. یاری ده کرد و پیده که نی. هه لپه ی باوه شمی ده کرد. له نیو دل و ده روونمدا جیگه ی خوی ده کردوه. له به ر نه بونی موله تی شو فیتری، نه ده گونجا بچینه ټاهنگ و بونه کور دیه کان. ویزای ټوه ی منډاله کان ورد بوون، که چی له به ر دلی هه سهره کهم ده چوینه شه و ټاهنگی کور دی. زور به ی جارن به شه رو ټاواوه ټو ټاهنگانه کوتاییان ده هات. جاریکان پروشکی شه ر منیشی گرتوه. که نجیکی ده مرووت

و به ره سوریا به ری که و تم. جاری کی دیکه له سه فه رته (ف) م دیتوه، ټو هیشتا هه ر له سوریا چاوهروانی ټوه ی ده کرد که کاتی که بؤ چاوی که و تنی هه سهره که ی ده ستیشان بکه ن. کاتی زانی وه لای من هاتوته وه، زور سه رسام بوو، به پیکه نی نه وه گوتی : (ټیره ی به نی قامه که ت نابه م، به لاهم سه یر بکه!) هه ر دوو کمان به یه که وه داوای چاوی که و تنی هه سهره که مان کردوه، من هیشتا کاته که م بؤ دیار نه کراوه، که چی ټو وه لای می شی بؤ هاتوته وه!! ټوه ی ولاتی ژانه، هه موو ټاسانکاری بؤ ژنان ده کن.....)

کاتی له ده روازی هاتی فریگه هاتمه درئ، هه سهره که م چه پکه گولیکی سووری به ده سته وه بوو، به راکردنه وه بؤ لام هات، به به رچاوی خوشه که مه وه باوه شی پیاکردم. تا ټو کاته شتی ټوام نه بییی بوو. ژنای کوردستان شه رم ده کن له به رچاوی ژنای دیکه وه له گهل میزده کانی شیان بدوین، که چی ټو به به رچاوی دشه که یه وه زور به تاسه وه باوه شی پیاکردم و به گه رمیه وه، ټاشقانه ماچی کردم. وه ک به ر خوله که یه کی ساوا خوی به باوه شمه وه نوو ساندبوو، خوشه که م به ناچار ییوه له باوه شی ټو دا باوه شی پیاکردم و ماچی کردم.

له وکاته ده هی تده خوشحال و به خته وه ر بووم، باوه ر ناکه م جاری کی دیکه به یه لپه یه بکه مه وه. سواری تاکسی بووین، من ویستم پیوانه بجمه پشیه وه، به لاهم خوشه که م زه رده یه کی تیگرت و پیگوتم : (ټیوه بؤ خوتان له دواوه دانیشن!) ټو ده رگی پیشه وه ی کرده وه سواری بوو، من و هه سهره که شم له دواوه سواری بووین. هه سهره که م ناوه ناوه باوه شی پیاده کردم و ماچی ده کردم. من له به رچاوی ټواندا ته ریق ده بوومه وه، ټو پیوانه ی پوشکه یه کی بؤ ټوان نه ده کرد. ماوه ی زیاتر له سه عاتی که له باوه شی ټو دا پشتی ریگه که مان شیلا.

چه ند مانگی که به خته وه و ټاسوده گوزه را، روژیکان له فیتره ده هاتمه وه، پیواویکی بالابه رزی گه م رهنگی پو شته هه لو یسته ی پیکردم، داوای کرد چه ند خوله کی که یه که وه بدوین. له قه راغ روو باره که ی نریک فیتره

به خوشیه وه له سه فه رته هاتنه درئ، (فای هاوریم که 4 سال زیاتر بوو یه کتریمان نه بییی بوو، روو به روومان هات. زور به که رمیه وه ټه ملالو ټه ولای یه کترمان ماچ کرد، به ساریه وه چاک و چونی له گهل هه سهره که م کرد، دواتر به چرپه وه پیگوتم : (ټاگات له خوت بی، فریوت نه دات!!) به مه به سستی دیدار ټه درسی خوی پندام و له یه کتری دور که و تینه وه. هیشتا چه ند هه نکاویک دور نه که و توبوینه وه، هه سهره که م پرسی : (چوڼ ټو بی ناموسه ده ناسیت!!) ټو که سه هه وری گانی به گانی منډالیم بوو. چه ند سالی که بوو له هه نده ران ده ژیا، مرؤفکی ره وشت به رزو زیت له بوو، تا ټو کاته ی له کوردستان بوو، ده ست و داوین پاک بوو، بی ناموسیم لی نه بییی بوو، به پیکه نی نه وه وه لاهم دایه وه : (هاورئ و هاورپول بوو، جارن ره وشت به رزبوو، ټو گهر ټه وروپا بی ناموسی کرد بی، ټوه یان نازانم!!)

راستیه که ی (ف) هاورئ دیرین و دل سوزم بوو، ده بویا چه مان به یه کتر بکه وی. ده مزانی هه سهره که شم خوی لیتاپه ت. ټو اوره که ی به بیانوی پاقلاوه کرین له هوتیل هاتمه درئ. تاکسیه که راکرت، ټه درسیه که م پشاندنا، به ره و لای (ف) رویشتم. ماوه یه که به یه که وه دانیشن، پرسیار ی زورمان له یه کتری کرد، چه ندین یادگارمان گیزاپه وه، به ره وه ی جیبه یلم، به هه ناسه ساریه وه پیگوتم : (ټو گهر زوتر بمزانی بیه ریگه نه ده دایت، تازه هیچ، جاری با وا بروا، که گه یشتیته ټه وروپا بی ریکی لی ده که ی نه وه!!) قسه کانی ټو هه زاران لیکدانه وه یان هه لده گرت، ده بویا له ده رفه تیکدا به دوا یان دابجم و لیان بکوله وه.

چه ند روژ دواتر چوینه وه سه فه رت، چاوی که و تنیان له گهلدا کردین و به لگه نامه کانیان لیوه رگرتین. پاشان ټه وان به ره و ټه وروپا هه لفرین و منیش به ره و کوردستان گه رماه وه.

ټو ماوه یه هه م نیگه ران بووم، هه م چاوهروانی چاره نووم ده کرد، (ف) شتیکی ټه وتری نه درکاندبوو، که چی دیسانیش هه ترسیک له خانه ی می شک و له دیوه خانی دل م دا هاتوچوی ده کرد. له لایه کی دیکه شه وه له ریگی ټو ټه به لینه رهنگا وره گنانه ی که روژانه

زور جارن که هه سهره که م له کورماو بویا یان به کاری دیکه وه خه ریک بویا، من به دزییه وه موبایله که م کونترؤل ده کرد. جاریکان کورته نامه یه کی وینه یی هات. ټو کورته نامه یه زور نه یی بؤ درکاندم، یان ده بویا هه موو شتی په سند بکه م، یان ده بویا له منیال بجمه درئ و جیا بیته وه. ټو نه یده توانی نکولی له وینه که بکات، منیش نه مده توانی له سه ره ټو وینه یه سوچباری بکه م. سوچبارکردن له سه ره ټو شتانه سزای لیده که وینه وه. به ناچار ییوه هه انام بؤ خوشه که م برد. دیسانیش هه ټو لاگی ری لیکرد. ټو ده یگوت : (کی نالی مونتاز نه کراوه؟!) ټی دی گومانم له خوشه که شم په یدا کرد. گه بی شته ټو باوه ر ی هه ر دوو کیان به نه یی یه کتر ده زان. نه مده زانی هانا بؤ کی ببمه م. سه ره نجام له ریگی مردوه. به زور به شوو

زور جارن که هه سهره که م له گه رماو بویا یان به کاری دیکه وه خه ریک بویا، من به دزییه وه موبایله که م کونترؤل ده کرد. جاریکان کورته نامه یه کی وینه یی هات. ټو کورته نامه یه زور نه یی بؤ درکاندم، یان ده بویا هه موو شتی په سند بکه م، یان ده بویا له منیال بجمه درئ و جیا بیته وه. ټو نه یده توانی نکولی له وینه که بکات، منیش نه مده توانی له سه ره ټو وینه یه سوچباری بکه م. سوچبارکردن له سه ره ټو شتانه سزای لیده که وینه وه. به ناچار ییوه هه انام بؤ خوشه که م برد. دیسانیش هه ټو لاگی ری لیکرد. ټو ده یگوت : (کی نالی مونتاز نه کراوه؟!) ټی دی گومانم له خوشه که شم په یدا کرد. گه بی شته ټو باوه ر ی هه ر دوو کیان به نه یی یه کتر ده زان. نه مده زانی هانا بؤ کی ببمه م. سه ره نجام له ریگی مردوه. به زور به شوو

توانجی لیدام و هه سستی بریندار کردم. به بی ویست خومه وه خزامه کیشیه کی قزروه. گه نه که ته نیا نه بوو، تیپیکی ته و او بوون. بی ره وشت و له خزایی، ټوه ی ده هاته سه ر زاریان نه یان ده گیزاپه وه. به وه ویه وه به رابردوی هه سهره که م ټاشنابووم. ټو روژه زانیم که بؤ چی (ف) و کابرای گورین داوایان لیده کردم

ماوه یه که به یه که وه پیاسه مان کرد. زور هیمن و له سه رخو دده و، رو شنبیر و دنیا دیده بوو، قسه کانی راست و ره وان و بی پیچ و په نا بوون. ټو ته نیا داوایه کی هه بوو، به ریزه وه پیگوتم : (تکام ټه وه یه بؤ منډاله کانه باوه یاره کی دل سوزو خزمه تگوزار بیت! ټو گهر کوئ له من ده گرت، جاری په له ی چیکردنی منډال ناکه ییت، با

ماوه یه که م پیسده دام، نیگه رانیه که م ټاورشین ده بوو، ټو شیلگریانه هه ولی خوی دده و چاوهروانی کورت ده بووه. دواي له ماوه یه که وه لاهم هاتوه، ده بویا به په له بکه مه سوریا و نی قامه که م وهر بگرم. ټو سه فه رم به سوریا کوتای نه ده هات، به ره و ټه وروپا ده رویشتم، نیگه رانی و خمه کانی دایک له چاوه کانی دهر ژانه وه. به یانیه کی زو مال ټاوا ییم لیکردن

نه دراوه. له شووه که شی جیا نه بوته وه، ټیتر منیش وازم لیته یئا). دواي ټوه ی (فای هاوریم راستیه کانی بؤ ټاشکرا کردم، به په له گه رماه وه مال، جله کانی خوم هه لگرت و به ره و لای ناسیاویکم که به ته نیا ده ژیا، رویشتم. به یانی زو له دانگه داوای جیا بوونه وم کرد. ماوه ی سالی که له چاوهروانی وه لای دانه گه مامه وه. له و ماوه یه دا سه دان گرفتم هاتنه ری. جاری که له لای پولیس سکالای لیده کردم که گویا هه ره شه ی کو شتیم کردوه، جاری که سکالای لیده کردم که گویا هه ولی رفاندنی که چه که م داوه، جاری که سکالای لیده کردم که گویا جنیوم پی داوه و سوکایه تیم پیکردوه. تا من درؤکانی ټوم سپی ده کردنه وه به روژان له زیناندنا ده مامه وه. سه ره نجام دواي سالی که، له سه ر موکری بوونی من بریاری جیا بوونه وه مان درچوو، به لاهم نیستاش به بیانوی ټوه ی که گویا من نیازی رفاندنی که چه که م هه یه و ده مه وی بیگه ریتمه وه بؤ کوردستان، به مرچ مانی دیداری که چه که م پندراوه، دو هه فته جاری که، یه کیک دی و که چه م بؤ ده یی، منیش هه ر ټه وهنده بؤ ده مینیت هه ژمه خوار دنیکی بؤ بگرم و ماوه یه که له باوه شی بگرم، دواتر به زور له باوه شم درئ ده هیتن و ده یه نه وه. نیستا به بیانوی ټوه ی که منډاله کانی پیویستیان به باویک هه یه، سه وداو مامه له ی ټوه ده کات که سیکی دیکه له کوردستان هه یی، ټاخو ټه مجاریان چ هه ژاریکی دیکه له دواي ده که وی!

نیسته رنیت هه ژماره ته له فونی (فای کونه هاوریم په یدا کردوه. ته له فونم بؤ کرد، لیخواست کاتی دیدارم پی دات و سه بارت به چاره نووس راویژ بکه یین. ټو ده ویست و ده کو جارن له ده ستم رابکات، به لاهم بواریم نه دا. نیوه روژیک له کافتریا ییک یه کترمان بییی. من گومان و نیگه رانیه کانی خوم ټاشکرا کردین. ټو سه ریکی بادا. من له فه راموشکردنی ناموژگاریه کانی شه رمه زار بووم. له ویشم باشتر ده ست نه ده که و ت. ټو ویش هه گبه ی خوی کرده وه گیزاپه وه : (برای خوشه ویستم! هه موومان به ده سستی خومان میژووی خومان دهنه خشینی، به لاهم مرچ نیه به ناره زوی خومان بی، رابردو ناگه ریته وه، منیش له و به شیکی رابردوی خوم په شیمانم و شه رمی لیده که م. تازه هاتبوومه ټم ولاته، دوست و ټاشنام نه بوون. به ریگه و ت ټو ژنه م ناسی. هی تده درؤی شاخداری بؤ کردم، فریوی دام. ټو وای پشیمان دده که باوکی له زیندانی روژیم شه هی دکراوه، مامی به زور به شووی داوه می رده که ی که م نه ندام بووه، نیستا وازیان له یه کتر هی تاوه، هیشتا ته لاقنامه ی وهر نه گرت هه وه به لاهم شووه که ی به نیازه بیته وه کوردستان و که خالیکی خوی به یی، ټیتر منیش به زه ییم پیا هاتوه. به و شیوه یه هؤگری یه کتر بووین. زور جارن ده هاته لام، هه ندی شه و له لاهم ده مایه وه. ماوه ی سالی که بوو ټاویته ی یه کتر بووین، جاریکان که ټو له لاهم بوو، میوانیکم هات، که چاوی پیکه و ت، سوور هه لگه را. دواتر ناسیا وه که م راستیه کانی بؤ ټاشکرا کردم، به وه یه وه بؤم ټاشکرا کردم، به وکی شه هی د نه کراوه به مرچی خوی مردوه. به زور به شوو